

ROZSUDOK V. MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beaty Miničovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a JUDr. Viery Pepelovej, v právnej veci žalobcu **M., s. r. o., F.**, zastúpeného JUDr. A. Š., advokátom, T. proti žalovanému **Z. + V., spol. s r. o., S.**, zastúpenému JUDr. Z. K., D., o zaplataenie 245 210,30 Sk s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 10Cb 295/03, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2006 č. k. 20Cob/69/2006-141, takto

rozhodol:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2006 č. k. 20Cob/69/2006-141 **zrušuje** a vec mu **vracia** na ďalšie konanie.

Odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline konanie o odvolaní zastavil a nariadil vrátiť žalobcovi súdny poplatok za odvolanie 14 512 Sk po právoplatnosti uznesenia prostredníctvom prostredníctvom Daňového úradu Žilina I. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podal odvolanie proti rozsudku Okresného súdu v Žiline, pričom si s podaním odvolania nesplnil svoju poplatkovú povinnosť. Krajský súd ho postupom podľa § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. vyzval, aby v lehote 10 dní od doručenia

výzvy zaplatil súdny poplatok za odvolanie vo výške 14 712 Sk. Súčasne žalobcu poučil o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Výzva súdu z 2. marca 2006 bola doručená žalobcovi 7. marca 2006 a právnomu zástupcovi žalobcu 3. marca 2006. Na účet krajského súdu bol súdny poplatok pripísaný 24. marca 2006. Keďže posledným dňom lehoty na zaplataenie súdneho poplatku bol 17. marec 2006 (pri doručení výzvy žalobcovi), súdny poplatok za odvolanie v zákonom stanovenej lehote zaplatený nebol. Krajský súd preto s poukazom na § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. konanie zastavil. Rozhodnutie o vrátení súdneho poplatku za odvolanie odôvodnil poukazom na § 11 ods. 3, ods. 4 a ods. 6 zák. č. 71/1992 Zb. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal dovolanie žalobca. v odôvodnení dovolania namietal vecnú príslušnosť krajského súdu ako súdu prvého stupňa v konaní o vyrubenie súdneho poplatku a následkoch jeho nezaplatenia. Zastával názor, že lehota uvedená v § 10 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. je zákonnou procesnou lehotou, ktorá v každom prípade nemá vplyv na absolútny zánik práva zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 10 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb., ktoré pripúšťa právo zaplatiť súdny poplatok až do konca lehoty na podanie odvolania. Žalobca zaplatil predmetný súdny poplatok ešte pred vydaním uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) a zistil, že dovolanie je dôvodné.

Žalobca podal dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu o zastavení konania.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie z dôvodov uvedených v § 237 O.s.p. K vadám uvedeným v § 237 O.s.p. prihliada dovolací súd z úradnej povinnosti, nakoľko ide o prípady závažných väd konania. Okrem iných ide o prípad, ak sa postupom súdu účastníkovi odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť znemožnenie realizácie tých procesných práv, ktoré účastníkovi občianskeho súdneho konania priznáva zákon za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov.

Žalobca dovolanie odôvodnil tým, že odvolací súd zastavením odvolacieho konania nesprávne aplikoval ustanovenia § 10 ods. 3 zák. č. 71/1992 Zb. a porušil ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku o vecnej príslušnosti súdu.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa. Nakoľko si s podaním odvolania nespĺnil svoju poplatkovú povinnosť, odvolací súd ho výzvou vyzval na zaplatenie súdneho poplatku. Súčasne ho poučil, že ak súdny poplatok nebude v lehote 10 dní od doručenia výzvy zaplatený, súd konanie zastaví. Keďže žalobca v uvedenej lehote súdny poplatok nezaplatil, odvolací súd napadnutým uznesením konanie zastavil.

V. konaní nie je sporné, že žalobca súdny poplatok vo výške 14 712,- Sk zaplatil 24. marca 2006, po uplynutí stanovenej lehoty.

Keďže poplatok za odvolanie nebol zaplatený v stanovenej lehote, odvolací súd zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Opomenul, že odvolací súd, ktorý rozhoduje na základe podaného odvolania o napadnutom rozhodnutí, v zmysle § 211 ods. 2 O.s.p. je povinný aplikovať ustanovenie § 154 O.s.p. v spojení s ustanovením § 167 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého je pre rozsudok rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Nesporným je, že v čase vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu poplatok za odvolanie bol zaplatený.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o podanom odvolaní vychádzal aj zo zásady, v zmysle ktorej, ak v konkrétnom prípade prichádzajú do úvahy rôzne výklady súvisiacich právnych noriem, má byť uprednostnený ten, ktorý zabezpečí plnohodnotnú, resp. plnohodnotnejšiu realizáciu ústavou garantovaných práv fyzických a právnických osôb. V zmysle tejto zásady sú všetky orgány verejnej moci povinné v pochybnostiach vykladať právne normy v prospech realizácie ústavou garantovaných základných práv a slobôd (totožne nález Ústavného súdu SR zo dňa 12.4.2007, sp. zn. II. ÚS 148/06).

Najvyšší súd Slovenskej republiky prihliadajúc na uvedený právny záver interpretoval vzájomné prepojenie právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku s príslušnými ustanoveniami zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v prospech žalovaného základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Na základe uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že procesným postupom odvolacieho súdu v konaní bola žalobcovi odňatá možnosť realizácie procesných práv, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1, ods. 2 O.s.p. zrušil uznesenie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Nestotožnil sa však s námietkou žalobcu o tom, že krajský súd nebol vecne príslušný rozhodnúť vo veci vyrubenia súdneho poplatku a následkoch jeho nezaplatenia. Vo veciach poplatkov, upravených zákonom o súdnych poplatkoch rozhoduje ten orgán, ktorý je oprávnený vykonať poplatkový úkon (§ 12 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. v. platnom znení).

Citované ustanovenie nedáva žiadnu dispozíciu, kto má o zastavení súdneho konania pre nezaplatenie súdneho poplatku rozhodovať. Preto platí všeobecná úprava, obsiahnutá v Občianskom súdnom poriadku, podľa ktorej o odvolaní rozhoduje odvolací súd. Rozhodnutie o zastavení odvolacieho konania nie je rozhodnutím o novom predmete konania, ale rozhodnutím o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa. Účastníkovi sa právo na podanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa neodňalo, pretože mal možnosť ho podať a aj ho podal.

O trovách dovolacieho konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí o veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V. Bratislave dňa 10. júla 2008

JUDr. Beata Miničová, V... r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová